

Abstrakt

Tématem diplomové práce je komparativní analýza zastoupení advokátem v českém a španělském civilním procesu. První část práce se věnuje pojmu civilního procesu a jeho druhům. Druhá část práce obsahuje vymezení institutu zastoupení v civilním procesu a jeho druhů v českém a španělském právním řádu. Třetí, stěžejní část práce se věnuje roli a postavení advokáta v civilním procesu a vztahu mezi advokátem a klientem. Třetí část se také věnuje osobě advokáta a požadavkům, které na něj klade právní řád. V případě osoby advokáta, jako odborníka v právu a člena advokátského stavu, se právní řády obou států velmi podobají a stejně je tomu tak i v případě úpravy a podstaty vztahu mezi advokátem a klientem. Významné rozdíly však existují v rolích, které advokát jako zástupce účastníka před soudem zastává, respektive rozsah jeho činnosti. Prvním rozdílem je existence institutu procesního obhájce ve španělském procesním právu, který v České republice neexistuje, a jehož roli zastává zčásti soud a zčásti účastník řízení sám či jeho zástupce. Druhým rozdílem je ve Španělském království šířeji stanovená povinnost zastoupení advokátem v civilním procesu, která by mohla být pro českou právní úpravu inspirací. Poslední, čtvrtá, část práce je věnována úvahám de lege ferenda, a reaguje hlavně na možnost zavedení advokátského procesu do českého právního řádu. Povinnost zastoupení advokátem v civilním procesu je podstatnou změnou, která je zahrnuta ve Věcném záměru občanského soudního řádu. Tento návrh úpravy by mohl nahradit občanský soudní řád z roku 1963. Dále jsou nastíněny důsledky zavedení advokátského procesu a opatření, která by s takovou změnou právního řádu musela být přijata. Takovým opatřením by bylo i přijetí zákona o bezplatné právní pomoci. Jednou z úvah de lege ferenda je i posouzení zavedení institutu procesního obhájce, který se ovšem jeví jako institut pro český právní řád nadbytečný a nákladný.

Klíčová slova: zastoupení – advokát – povinnost zastoupení